

Betänkandet (SOU 2017:70) ”Förstärkt skydd för uppgifter av betydelse för ett internationellt samarbete för fred och säkerhet som Sverige deltar i”

TU – Medier i Sverige (TU) har tagit del av rubricerat betänkande och får anföra följande.

1. Sammanfattning

TU anser att utredningen gjort ett viktigt arbete, men avstyrker bestämt dels dess förslag om att utvidga brottskatalogen i tryckfrihetsförordningen (TF), dels om en utbyggnad av redan befintliga brott.

Och i konsekvens med detta avstyrker TU även de begränsningar i meddelarfriheten detta skulle innebära.

2. Utvidgad brottskatalog

Yttrandefriheten kan inte vara helt oinskränkt. Men man måste vara ytterst försiktig om man ens tänker tanken på att göra inskränkningar av den. I de allra flesta fall är det ett övervägande som leder till att man avstår.

Det finns en anledning till att brottsbalken inte är tillämplig på medieområdet utan att vi i stället har en särskild ordning med en ”brottskatalog” i TF – till vilken yttrandefrihetsgrundlagen (YGL) hänvisar – och där det uttömmande anges vilka brott som över huvud taget kan begås genom grundlagsskyddade medier.

Den ”brottskatalogen” är – och ska – vara restriktiv.

Flera av de där upptagna brotten – t ex ”landssvek” och ”landsskadlig vårdslöshet” kan förvisso kännas något främmande, men kan tjäna som

exempel på att man bör vara just restriktiv med att bygga på listan av tilltänkta tryck- och yttrandefrihetsbrott.

För det finns självfallet alla möjliga brott som i teorin kan begås genom grundlagsskyddade medier (jämför den genomgång som gjordes i SOU 2006:96 om allt från "flygplatssabotage" och "hot mot förman" till "förförelse av ungdom").

Men den kloka slutsatsen där var att inga av dessa brottsbalksbrott ska vara tryck- och yttrandefrihetsbrott. Och det bör vare sig dessa brott eller de brott som utredningen nu föreslår utgöra.

TU inser – självfallet – att det finns en underrättelseverksamhet, där medier kan bli utnyttjade. Samtidigt vill TU understryka att det i fråga om seriösa, självständiga och oberoende medier med tydliga och synliga utgivare, är ganska långsökt.

Utredningen diskuterar själv (avsnitt 5.6.3) detta - på ett inte helt övertygande sätt - när man talar om "*vetskap om hur medier i dag utnyttjas för underrättelseinhämtning, desinformation och psykologisk krigsföring*".

De exempel som anförs i betänkandet handlar dock i allt väsentligt om utländska medier och ger ingen anledning till att införa nya begränsningar för de medier som verkar under svenska grundlagar och med just tydliga och synliga ansvariga utgivare.

Mot den bakgrunden avstyrker TU bestämt utredningens förslag i denna del – och därmed också de därtill kopplade förslagen om begränsningar av meddelarfriheten.

Jeanette Gustafsdotter

Per Hultengård

VD
TU – Medier i Sverige

Chefsjurist
TU – Medier i Sverige